

Plán Washingtonu na rozbití Ruska na mnoho menších loutkových států

 necenzurovanapravda.cz/2022/11/plan-washingtonu-na-rozkouskovani-ruska

8 listopadu, 2022

Kdy začalo nepřátelství dvou světových velmocí USA a Ruska? A kdo vlastně prezentuje současné USA a jejich politiku? Kdo skutečně stojí za loutkami, jejichž cílem je rozvracet celý svět barevnými revolucemi, vojenskými intervencemi a pro obyčejný lid ničivými sankcemi? Na to vše si odpovíme níže.

Nepřátelství Washingtonu vůči Rusku má dlouhou historii, která sahá až do roku 1918, kdy Woodrow Wilson vyslal na Sibiř více než 7 000 vojáků v rámci spojeneckých snah odvrátit výtobytky bolševické revoluce. Aktivity amerického expedičního sboru, který v zemi pobýval 18 měsíců, již dávno vymizely z amerických historických knih, ale Rusové na incident stále poukazují jako na další příklad neúnavného zasahování Ameriky do záležitostí svých sousedů.

Faktem je, že **washingtonské elity vždy zasahovaly do ruských záležitostí**, i když Moskva se vůči tomu ostře ohrazovala. Ve skutečnosti mnoho západních elit věří nejen v to, že by Rusko mělo být rozděleno na menší geografické celky, ale že by ruský lid měl takový výsledek uvítat.

Západní lídři v anglosaské sféře jsou tak pohlceni arogantností a vlastním úzkoprsým pocitem nároků, že skutečně věří, že obyčejní Rusové by rádi viděli, aby se jejich země rozdělila na malé státy, které budou mít zájem o nenasytné vykořisťování ze strany západních ropných gigantů, těžařské korporace a samozřejmě Pentagonu. Washingtonský geopolitický mozek Zbigniew Brzezinski to stručně vyjádřil v článku v Foreign Affairs:

„Vzhledem k velikosti a rozmanitosti Ruska by decentralizovaný politický systém a ekonomika volného trhu s největší pravděpodobností uvolnily tvůrčí potenciál ruského lidu a obrovských přírodních zdrojů Ruska. Volně konfederované Rusko – složené z evropského Ruska, sibiřské republiky a republiky Dálného východu – by také snáze podporovalo užší ekonomické vazby se svými sousedy. Každý z konfедераčních států by mohl využít svůj místní tvůrčí potenciál, který byl po staletí potlačován těžkou byrokratickou rukou Moskvy. Na druhé straně by decentralizované Rusko bylo méně náchylné k imperiální mobilizaci.

(Zbigniew Brzezinski, „Geostrategie pro Eurasii“, Foreign Affairs, 1997)

Brzezinski si představuje, že „volně konfederované Rusko“ bude bezzubým, závislým národem neschopným bránit své vlastní hranice nebo suverenitu (asi jako nyní státy EU). Tyto státy by nebyly schopny zabránit mocnějším zemím v invazi, obsazení a zřízení vojenských základen na jejich území.

Nedokázaly by ani sjednotit své nesourodé lidi pod jeden prapor nebo mít pozitivní „jednotnou“ vizi budoucnosti země.

Konfederativní Rusko roztržštěné na množství menších částí by umožnilo USA udržet si svou dominantní roli v regionu bez hrozby výzvy nebo zásahu.. A to se zdá být Brzezinského konečným cílem, jak zdůrazňuje v této pasáži svého hlavního díla Velká šachovnice. Zde je to, co řekl:

„Pro Ameriku je Eurasie nejdůležitější geopolitickou cenou... a globální nadvláda Ameriky je přímo závislá na tom, jak dlouho a jak efektivně bude její nadvláda na euroasijském kontinentu udržována.“

(, VELKÁ šachovnice – americké prvenství a geostrategické imperativy“, Zbigniew Brzezinski, strana 30, Basic Books, 1997)

Brzezinski stručně shrnuje imperiální ambice USA. Washington plánuje upevnit svou nadvládu v nejlidnatějším a nejprosperujícím regionu světa, Eurasii. Aby to bylo možné, musí být Rusko zdecimováno a rozděleno, jeho vůdci svrženi a nahrazeni a jeho obrovské zdroje umístěny do železného sevření globálních nadnárodních korporací, které je využijí k udržení toku bohatství z Východu na Západ. Jinými slovy, **Moskva musí přijmout svou pokornou roli v novém pořádku jako de facto americká plynárenská a těžební společnost**.

Washington se nikdy ve skutečnosti neodchýlil od svého cíle zničit ruský stát, jak dokazují nedávno zveřejněná strategie národní bezpečnosti (NSS) a stručná zpráva Kongresu nazvaná „**Obnovená konkurence velmocí: Důsledky pro obranu – problémy pro Kongres**.“ Potvrzuje to, že USA plánují rozdrtit jakoukoli vznikající opozici vůči jejich expanzi do Střední Asie, aby se staly dominantním hráčem v tomto regionu. Zde je výňatek ze zprávy z konference:

Cíl USA zabránit vzniku regionálních hegemonů v Eurasii, i když je dlouho znám, není pevně stanoven – jde o politickou volbu, která odráží dvě hodnocení:

*(1) vzhledem k množství lidí, zdrojů a ekonomických aktivit v Eurasii, **regionální hegemon v Eurasii by představoval koncentraci moci dostatečně velkou na to, aby ohrožovala životně důležité zájmy USA***

(2) že Eurasie není spolehlivě samoregulační, pokud jde o předcházení vzniku regionálních hegemonů, což znamená, že nelze spoléhat na to, že země Eurasie budou schopny zabránit, i když vlastními činy, vzniku regionálních hegemonů, a může být potřebná pomoc z jedné nebo více zemí mimo Eurasii, aby to bylo možné spolehlivě provést.“

(, Obnovená velmocenská soutěž: Důsledky pro obranu – problémy pro Kongres“, Kongres USA)

Jak moc se tato nová verze oficiální zahraniční politiky USA liší od takzvané Wolfowitzovy doktríny vyhlášené před válkou v Iráku:

„ Naším prvním cílem je zabránit opětovnému objevení se nového rivala na území bývalého Sovětského svazu nebo jinde, který představuje hrozbu v měřítku bývalého Sovětského svazu. To je jeden z klíčových aspektů nové regionální obranné strategie a vyžaduje, abychom se snažili zabránit jakékoli nepřátelské mocnosti ovládnout region, jehož zdroje by pod konsolidovanou kontrolou stačily k vytvoření globální mocnosti.“

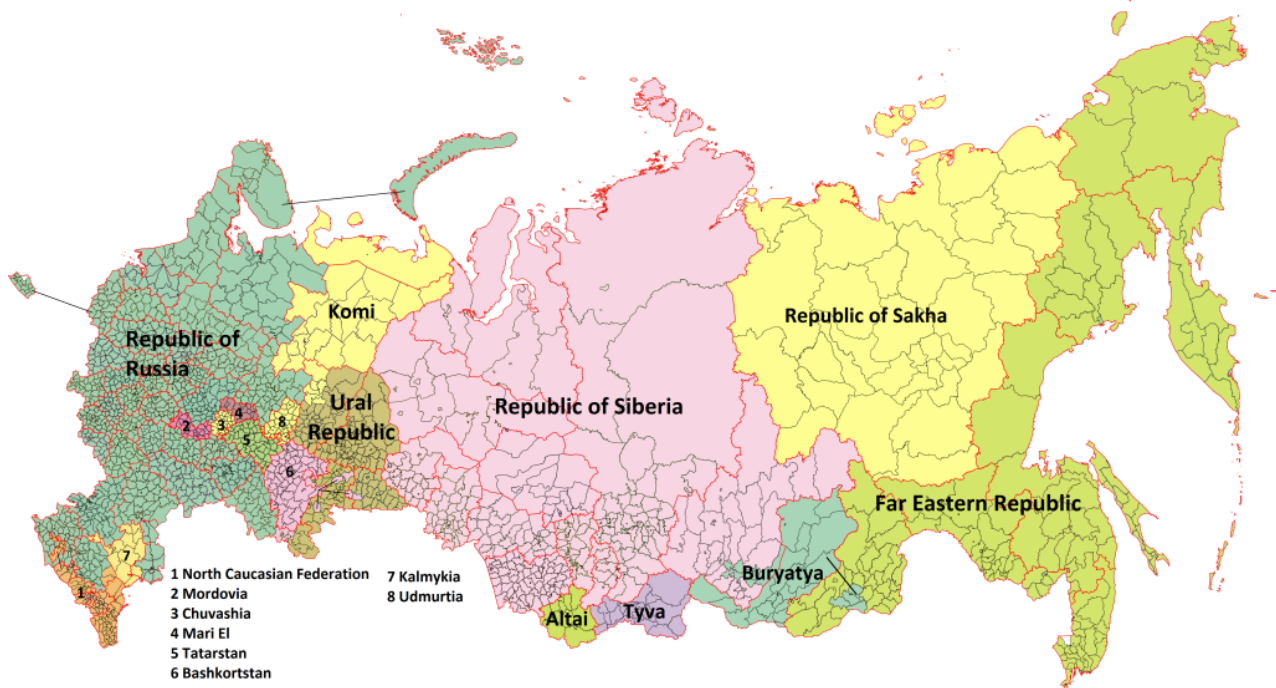
Jak můžete vidět, politika se od té doby, co Wolfowitz formuloval svou doktrínu téměř před dvěma desetiletími, příliš nezměnila. **Zahraněpolitický establishment USA je i nadále odhodlaný prosazovat právo Washingtonu ovládnout Střední Asii a pohlížet na jakéhokoli konkurenta v regionu jako na hrozbu národní bezpečnosti** . To také podtrhuje skutečnost, že nejnovější Strategie národní bezpečnosti nazývá Rusko i Čínu „strategickými konkurenty“, což je hluboký státní eufemismus pro smrtelné nepřátele. Podívejte se na tento úryvek z článku s názvem „Rozdělení Ruska po třetí světové válce?“:

Konečným cílem USA a NATO je rozdělit a pacifikovat největší zemi světa, Ruskou federaci, a dokonce na jejím rozsáhlém území nebo minimálně na části Ruska a postsovětský prostor...

Konečným cílem USA je zabránit tomu, aby se v Evropě a Eurasii objevily jakékoli alternativy k euroatlantické integraci. Proto je zničení Ruska jedním z jeho strategických cílů....

Překreslování Eurasie: Washingtonské mapy rozděleného Ruska

O rozdělení Ruské federace článek tvrdí, že jakákoli bipolární rivalita mezi Moskvou a Washingtonem skončí po třetí světové válce. V příkrém rozporu **tvrdí, že teprve až bude Rusko zničeno, bude existovat skutečný multipolární svět, ale také to znamená, že USA budou nejdominantnější globální mocností, i když Washington a Evropská unie budou oslabeny očekávanou velkou válkou s Ruskem.**” („Rozdělení Ruska po 3. světové válce“, Globální výzkum)

Vztahy Washingtonu s Ruskem byly vždy sporné, což souvisí s geostrategickými ambicemi Washingtonu. Hlavním ruským zločinem je okupace nemovitostí v části světa, kterou chtějí USA ovládat všemi nezbytnými prostředky. Když Hillary Clintonová poprvé oznámila plány USA „otočit se do Asie“, většina lidí si myslela, že to zní jako rozumné schéma přesunu zdrojů z Blízkého východu do Asie s cílem zvýšit účast USA na nejrychleji rostoucím trhu světa.

V té době si neuvědomovali, že tvůrci politik mají v úmyslu nahnat Rusko do krvavé pozemní války na Ukrajině, aby „oslabili“ Rusko, aby Washington mohl bez odporu rozšířit své vojenské základny po euroasijském území. **Nikdo také nepředvídal, kam až Washington zajde, aby provokoval, izoloval a démonizoval Rusko za výslovným účelem odstranění jeho politických vůdců a rozdělení země na několik statků.** Hillary v roce 2011 uvedla:

„Vyžití asijského růstu a dynamiky je ústředním bodem amerických ekonomických a strategických zájmů ... Otevřené trhy v Asii poskytují Spojeným státům nebývalé příležitosti pro investice, obchod a přístup k nejmodernějším technologiím....Americké firmy potřebují využít rozsáhlou a rostoucí spotřebitelskou základnu v Asii...

Tento region již vytváří více než polovinu celosvětové produkce a téměř polovinu celosvětového obchodu... . Hledáme příležitosti k ještě většímu podnikání v Asii... a naše investiční příležitosti na dynamických asijských trzích.“ („Americké tichomořské století“, ministryně zahraničí Hillary Clintonová, Foreign Policy Magazine, 2011)

Pečlivé přečtení projevu Clintonové spolu s recenzí Wolfowitzovy doktríny pomůže i tomu nejtupějšímu čtenáři vyvodit některé zřejmé závěry o současném konfliktu na Ukrajině, který nemá téměř nic společného s takzvanou ruskou agresí, ale vše s plánem Washingtonu promítnout moc přes Asii, ovládat obrovské ruské zásoby ropy a plynu, obklíčit Čínu vojenskými základnami a ustavit americkou nadvládu v epicentru nejvíce prosperujícího trhu tohoto století. Putin prohlásil:

„Aby se osvobodili od nejnovější sítě výzev, potřebují rozložit Rusko a další státy, které si zvolí suverénní cestu rozvoje, za každou cenu, aby mohly dále drancovat bohatství jiných národů a používat ho k záplatám jejich vlastní díry. Pokud se tak nestane, nemohu vyloučit, že se pokusí vyvolat kolaps celého systému a vše na to svalí, nebo se, nedej bože, rozhodnou použít starý vzorec ekonomického růstu prostřednictvím války.“

Američtí experti na zahraniční politiku se nestydí prosazovat teorie, které hrozí vyvolat přímou vojenskou konfrontaci s Ruskem, která by mohla vyústit v jadernou výměnu. 23. června se konal webinář pro kongresmany a ženy pod názvem „Dekolonizace Ruska“. Webinář, na kterém pracovali agenti CIA a pravicoví nacionalisté z Ukrajiny a Kavkazu, fakticky tvrdil, že Rusko je koloniální impérium, které musí být rozbito s podporou Washingtonu. Kombinací rozšiřování NATO, převratů na jeho hranicích a vojenských intervencí v zemích spřízněných s Ruskem a Čínou imperialistické mocnosti systematicky a neúnavně obkličovaly Rusko...

Pokud se podíváme na historii válek vedených americkým imperialismem za posledních třicet let, **rozvíjející se válka za rozbití Ruska a Číny se jeví jako brutální nevyhnutelnost**. I přes svou reintegraci do světového kapitalistického systému vládnoucí oligarchické režimy zakázaly imperialistickým mocnostem přímo drancovat obrovské zdroje těchto zemí. Soupeří o tyto zdroje mezi sebou a poháněni neřešitelnými domácími krizemi jsou nyní odhodláni to změnit.

Návrh rezoluce popisuje základní cíle války USA proti Rusku takto: „odstranění současného režimu v Rusku, jeho nahrazení Američany ovládanou loutkou a rozpad Ruska samotného – v tzv. dekolonizující Rusko – na tucet nebo více impotentních států, jejichž cenné zdroje bude vlastnit a využívat americký a evropský finanční kapitál. Tato pasáž je zásadní pro pochopení jak rozvíjejícího se konfliktu, tak politiky pro-NATO pseudolevice a jejich trvání, že Rusko je „imperialistickou zemí“. („Historické a politické principy socialistické opozice vůči imperialistické válce a Putinovu režimu“, Clara Weiss, World Socialist Web Site)

Jak vidíte, elitní příslušníci zahraničněpolitického establishmentu zarputile hledají nová a přesvědčivější ospravedlnění pro konfrontaci s Ruskem, jejímž konečným účelem je roztržít zemi a připravit tak cestu pro strategické vyvažování Washingtonu. Před 20 lety, během Bushovy administrativy, nebyli politici ve svých názorech na Rusko zdaleka tak obezřetní. Bývalý viceprezident Dick Cheney se například nijak nepokusil skrývat své naprosté pohrdání Ruskem a byl překvapivě upřímný ohledně politiky, kterou podporoval. Podívejte se na tento úryvek z článku Bena Nortona:

Bývalý americký viceprezident **Dick Cheney, hlavní architekt války v Iráku, chtěl nejen rozložit Sovětský svaz; chtěl také rozbít samotné Rusko**, aby zabránil tomu, aby znovu povstalo jako významná politická mocnost. Bývalý ministr obrany USA Robert Gates napsal, že „Když se koncem roku 1991 rozpadal Sovětský svaz, Dick chtěl vidět rozklad nejen Sovětského svazu a ruského impéria, ale i samotného Ruska, takže by už nikdy nemohlo být hrozbou.“...

Skutečnost, že postava v čele americké vlády ne tak tajně usilovala o trvalé rozpuštění Ruska jako země a přímo to sdělila kolegům, jako je Robert Gates, částečně vysvětluje agresivní postoj, který Washington vůči Ruské federaci zaujal od svržení SSSR.

Realita je taková, že impérium USA prostě nikdy nedovolí Rusku zpochybnit jeho jednostrannou nadvládu nad Eurasií, navzdory skutečnosti, že vláda v Moskvě obnovila kapitalismus. Proto nepřekvapuje, že Washington naprosto ignoroval ruské bezpečnostní obavy a porušil svůj slib nerozšiřovat NATO „ani palec na východ“ po znovusjednocení Německa a obklopit Moskvu militarizovanými protivníky, kteří se pekelně snažili ji destabilizovat.

Ruské bezpečnostní služby zveřejnily důkazy, že Spojené státy podporovaly čečenské separatisty v jejich válkách proti centrální ruské vládě. Britský akademik John Laughland v roce 2004 v článku v The Guardian nazvaném „Američtí přátelé Čečenců“ zdůraznil, že několik čečenských secesionistických vůdců žije na Západě a vláda jim dokonce poskytla granty.

Laughland poznamenal, že nejvýznamnější pro-čečenská separatistická skupina se sídlem v USA, podvodně nazvaná Americký výbor pro mír v Čečensku (ACPC), má mezi členy nejprominentnější neokonzervativce, kteří tak nadšeně podporují „válku proti terorismu“. „Patří mezi ně Richard Perle, notoricky známý poradce Pentagonu; Elliott Abrams z Iran-Contra; Kenneth Adelman, bývalý americký velvyslanec při OSN, který se přimlouval za invazi do Iráku; Midge Decter, životopisec Donalda Rumsfelda a ředitel pravicové nadace Heritage Foundation; Frank Gaffney z militaristického Centra pro bezpečnostní politiku; Bruce Jackson, bývalý důstojník americké vojenské rozvědky a bývalý viceprezident Lockheed Martin, nyní prezident amerického výboru pro NATO; Michael Ledeen z American Enterprise Institute, bývalý obdivovatel italského fašismu a nyní přední zastávce změny režimu v Íránu; a R James Woolsey, bývalý ředitel CIA, který je jedním z předních roztleskávaček stojících za plány George Bushe přetvořit muslimský svět podle proamerických linií.

Skutečnost, že wahhabističtí džihádisté tvořili významné procento čečenského povstání, těmto údajně protimuslimským neoconům nevadila – stejně jako veteráni „války proti terorismu“ neměli problém podporovat extremistické islamisty z Takfiri, kteří v následujících letech sekali hlavy v amerických válkách v Sýrii a Libyi...

Victoria Nulandová, třetí nejmocnější úřednice ministerstva zahraničí administrativy Joe Bidena, sloužila v letech 2003 až 2005 jako hlavní zástupkyně zahraničního poradce viceprezidenta Cheneyho. (Pomohla také sponzorovat násilný převrat na Ukrajině v roce 2014, který svrhl demokraticky zvolenou vládu.) Nulandová je stejně jako její mentor Cheney tvrdou neokonkou. Skutečnost, že je republikán a ona pracuje především pro demokracii, je irelevantní; tento jestřábí zahraničněpolitický konsensus je zcela dvoustranný.

Nulandová (bývalá členka představenstva obou stran NED) je také vdaná za Roberta Kagana, patrona neokonzervatismu a spoluzakladatele Projektu pro nové americké století – útulného domova neokonzervativců ve Washingtonu, kde pracoval po boku Cheneyho, Donalda Rumsfelda, Paula Wolfowitz a dalších vrcholných představitelů Bushovy administrativy. Kagan byl dlouholetým republikánem, ale v roce 2016 se připojil k demokratům a otevřeně vedl kampaň za prezidentství Hillary Clintonové. („Bývalý viceprezident Dick Cheney potvrdil, že cílem USA je rozbít Rusko, nejen SSSR“, Ben Norton, Multipolarista)

Americká zahraniční politika je nyní výhradně v rukou malé skupiny neokonzervativních extremistů, kteří přímo odmítají diplomacii, a kteří skutečně věří, že strategických zájmů Ameriky lze dosáhnout pouze vojenským konfliktem s Ruskem. To znamená, že můžeme s jistou mírou jistoty říci, že se věci budou mnohem horší, dokud budou mít právě oni vliv.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 9 Průměrně: 5]